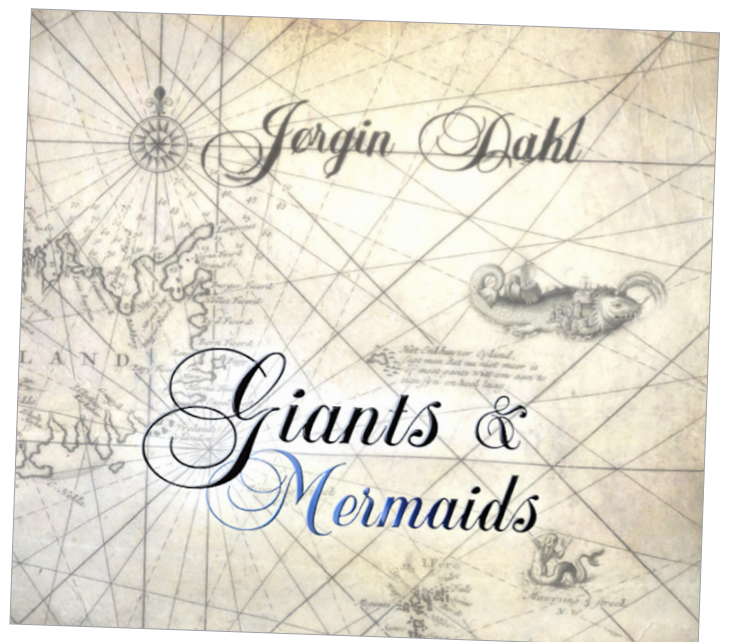

Á ÆVINTÝRAFERÐ VIÐ BLANDAÐUM BOMMUM

Nýggja útgávan hjá Jørgin Dahl er sera fjølbroytt og vísir okkum, at tað enn er dugur í gamla popp-konginum úr Klaksvík, ið eisini dugir til annað enn popptónleik

Ummæli

SIGURJÓN EINARSON

Straight Ahead-arin, Jørgin Dahl, er úti við nýggjari útgávu, ið kallast »Giants & Mermaids«. Talan er um fløgu við 18 sangum, sum vara alt frá 18 sekundum til yvir fimm minuttir. Tað er ein fjølbroytt útgáva, har Jørgin ella Popp-Jørgin, ið hann eisini verður kallaður, borðreiðir alt frá smáum og sterkum stykkjum til klaver og yvir til ómetaligan framfýsnan rokk tónleik, sum kann flokkast sum verandi í so fjølbroyttum stílum sum popp, rokk, symfoniskum rokki, klassiskum tónleiki, singer/songwriter, blues og eisini eitt sindur av fólkatónleiki. Jørgin hevur gjørt lögini, meðan mestsum restin er gjørt og lagt til rættis av Carsten Falkenlind. Upp-

tøkurnar eru gjørdar hjá Carsten í 5th Vision studio í Keypmannahavn, og tað er Tutl, ið gevur út.

Løgin

Hetta er fyrsta útgávan hjá Jørgini, síðani »Lost Pilgrims« kom út beint eftir aldarskiftið, ið eisini var hansara fyrsta einstaklingaútgáva. Men í mun til fyrru útgávuna, har gestasangarar vóru við, syngur Jørgin nú sjálvur á nýggju útgávuni, og tað kemur hann bara heilt væl frá – í flestu førum.

Tað er rættiliga torført at seta røttu orðini til tónleikastilin hjá Jørgini, men har hómast eitt sindur til Alan Parsons og Chuck Berry, tá vit tosa um sangstíl, men har lögini minna um so fjølbroyttar tónleikastílar sum eitt nú hjá Peter Gabriel, Dire Straits, Jerry Lee Lewis og stillu lögini hjá Whitesnake, fyri at nevna nøkur fá nøvn.

Eisini sníkir seg eitt ljóðborð inn í nakrar sangir, og tað er nokk soleiðis, vit kenna Popp-Jørgin best,

tá hann hevði umringað seg við fleiri ljóðborðum, og í besta klaver- og seinni eisini Vangelis-stíli blásti nýggjar vindar inn í føroyska tónleikapallin við Straight Ahead, har serliga »Veðraplátan« frá 1978 hevur fingið serstøðu millum tey, ið hava tokka til føroyskan tónleik.

Á útgávuni eru nakrar sannar perlur sum eitt nú »I Never Will Say Goodbye«, »I'll be There« og »Girl in Sandels«, har tónleikastílin og Jørgin ljóða best á útgávuni. Hetta kemst kanska av góða samstarvinum við Carsten Falkenlind – har góðskan á ljóðinum er sera góð – og sangur og ljóð ganga saman í eina hægri eind. Spell, at hetta ikki hoyrist gjøgnumgangandi á útgávuni, tí so kundi hon verið heilt góð. Nakrir sangir eru rokksangir beint fram eftir landavegnum, meðan eitt lag sum »Having Beer – Having Wine« brýtur nakað frá restini og minnir meira um fólkatónleik.

Risin og havfrúgvín

Heitið á útgávuni »Giants & Mermaids« ber brá av, at talan er um tónleikara og listamann á ferð. Hetta er eitt verk, ið Jørgin er farin heil hjartaður inn í, og tað er gleðiligt at hoyra, at gamli popparin er risin upp aftur og letur frætta frá sær, har hann bæði hevur varðveitt sínar eginleikar sum rokkutur og fòlin sangari og samstundis sum góður lagsmiður.

Heitið á útgávuni minnir meg um eina søgu innanfyri pedagogikk, har nøkur børn vórðu sett til at spæla risar og kempur, men tá tey skulu til at spæla, letur úr einari lítla gentu, at hon er ikki ein risi. Hon er ein havfrúgv! Hóast øll hini vóru farin í sínar leiklutir sum risar og kempur, vildi hon ikki góðtaka hetta, tí har skuldi eisini verða pláss fyri einari havfrúgv í spælinum. Hon vildi ikki góðtaka, at hon skuldi fara burtur frá sínum leikluti, og so slapp hon at verða í sínum leikluti sum havfrúgv. Spyrjandi kundu vit spurt hvønn

annan, hvat okkara leiklutur er. Eru vit tey, ið bara fylgja við? Ella eru vit sum lítla gentan, tá tað kemur til at skilja hvørji vit eru, og standa fast við tað, vit halda er rætt? Nakað soleiðis er við Popp-Jørgin. Hann heldur fast við tann persón, hann er og tað hoyrist aftur í tónleikinum. Útgávan er, sum áður sagt, sera fjølbroytt – kanska í so fjølbroytt, um tú spyrt meg, men nú tók eg líka leiklutin hjá lítla gentuni í søguni á meg eina løtu. Sakni kanska ein reyðan trá á útgávuni, tí í stóðum er hon heilt góð, fyri síðani at falla eitt sindur í virði aðrastaðni. Men hyggja vit aftur í tíðina, so var »Veðraplátan« nú eisini sera fjølbroytt, so hvør veit, kanska fáa risar og havfrúgvir sítt egna lív eisini, eins og veðrurin gjørdi? Tað lata vit upp til tíðina at vísa okkum.

3 stjörnur út av 5.